

KDB 98

Tilhører Vassdr. avd: s
arkiv. må ikke uttas.

10
NVE/0819
V 1951

KONSESJON

FOR

FORENINGEN TIL RANDSFJORDS REGULERING

PÅ YTTERLIGERE REGULERING AV RANDSFJORD

(MEDDELT VED KGL. RESOLUSJON 16. MARS 1951.)

Ved kgl. resolusjon 16. mars 1951 er bestemt:

«Foreningen til Randsfjords Regulering tillates i medhold av lov nr. 17 av 14. desember 1917 å utvide den bestående regulering av Randsfjord ved senking fra 0,60 m. til 0,00 m. på Randsfjord vannmerke (samlet regulering 3 m.) og i ugunstige vannår etter 22. april ytterligere til ÷ 0,20 m. på vannmerket, på de betingelser med manøvreringsreglement som er stillet opp i Industridepartementets tilråding 16. mars 1951.»

Betingelser

for tillatelse for Foreningen til Randsfjords Regulering til ytterligere å regulere Randsfjord.

1.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrom av 75 år fra 4. oktober 1912.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse hele reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etter at konsesjonen er gitt skal staten kunne innløse hele reguleringsanlegget. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon i reguleringstiden. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvor vidt så er tilfellet avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vasskraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. nat.-HK.

Til fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 2,00 pr. nat.-HK.

Økingen av vasskraften beregnes på grunnlag av den øking av vassføringa som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet ved den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvunne øking av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen innvunne vasskraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

4.

For den øking av vasskraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 2,00 pr. nat.-HK. Godtgjørelsen blir å erlegge etter hvert som den ved reguleringen innvunne vasskraft tas i bruk. Den har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

5.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3, godtgjørelse etter post 4, og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 22, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

6.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristene uten tillatelse meddelt av Kongen måtte oversittes erlegger konsesjonæren en løpende mulkt til statskassen av kr. 100.

7.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såframt ikke offentlige hensyn taler mot det, kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

8.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom de forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

9.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

10.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelser med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal netto-overskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende departement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

12.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsene i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonæren og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsiingsreglene i nevnte paragraf.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri benyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

14.

Konsesjonæren er forpliktet til for reguleringsanlegget å oppsamle et fond til sikring for vedkommende forsorgskommune overensstemmende med de regler som i lov om forsorgsvesenet av 19. mai 1909, kap. 4, er gitt om bergverker.

Likeledes er konsesjonæren forpliktet til etter vedkommende departements nærmere bestemmelse å avsette et fond til sikring av vedkommende kommunes (eller kommuners) utgifter til understøttelse av de ved reguleringsanleggets utførelse beskjeftigede arbeidere og deres familier. Fondet forvaltes av det offentlige. Den del av dette fond som ikke medgår hertil overgår til et for det hele land eller visse deler av landet felles fond, som fortrinnsvis skal tjene til sikring for kommunene, men også skal kunne benyttes til andre formål til beste for arbeiderne alt etter nærmere regler som Kongen gir. På samme måte skal forholdes med det førstnevnte fond, hvis det senere ved lov blir bestemt.

15.

Konsesjonæren plikter årlig å sette ut i Randsfjord yngel og/eller settefisk i den utstrekning vedkommende departement måtte finne det nødvendig. Omkostningene med utsettingen bæres av konsesjonæren.

For så vidt mulig å hindre fisk i å gå ut av vatnet plikter konsesjonæren — dersom Landbruksdepartementet finner det nødvendig — innen reguleringen tas i bruk å anbringe gittere foran tappeluker i den årstid der ikke er fare for isdannelse på gitrene.

Hvis vedkommende departement finner det nødvendig med års mellomrom å foreta undersøkelser for å fastslå den årlige utsetting er konsesjonæren forpliktet til å dekke omkostningene hermed.

16.

Konsesjonæren plikter etter bestemmelse av vedkommende departement og på den måte dette bestemmer, på sin bekostning å utføre sikringsarbeider ved fundamentene for Rands-

fjord bru og der det ellers skulle vise seg påkrevd.

Utførelsen av arbeidene undergis vedkommende departements tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av konsesjonæren.

17.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand. Dets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

18.

Ved damanlegget skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de derav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets beskyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anlegget som skjer i krigsøyemed.

19.

Vannslippingen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskatten kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglement er fastsatt.

For så vidt vannslippingen foregår i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 5 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

20.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentliges interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

21.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne seg i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

22.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer, etter hvert som utbyggingen skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i hvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

23.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vassfalls- eller brukseier som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tillatel-

se til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen, mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

24.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe slike anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette samt å avgi vann i slik utstrekning, at den alminnelige fløtning forulempes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Skade eller ulempe for fløtningen, som ikke på denne måte avhjelpest, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

25.

Den i reguleringskonsesjonen av 4. oktober 1912 betingede sikkerhet på inntil kr. 35 000 forhøyes til kr. 50 000. Den skal også gjelde for oppfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget eller dets drift pådras likeoverfor andre og for overholdelsen av de i denne konsesjon fastsatte betingelser og den skal opprettholdes til enhver tid.

26.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning hvori dette kan skje uten urimelige ulemper og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning.

Så framt sådan ødeleggelse som følge av arbeidernes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anlegget i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å dra omsorg for at det ferdige anlegg virker minst mulig skjæmmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelse gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

27.

Reguleringsanleggets eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

Alle heftelser som måtte påhvile reguleringsanleggene — heri medregnet også de i henhold til reguleringsstillatelsen av 4. oktober 1912 utførte anlegg — faller bort når anleggene i henhold til post 1 eller post 2 foran går over til staten. For så vidt der ved meddelelsen av denne reguleringsstillatelse måtte påhvile de eldre reguleringsanlegg eldre panteheftelser, servitutter av vesentlig betydning, leierettigheter og liknende heftelser, plikter konsesjonæren innen to år å fjerne disse eller sørge for at de viker prioritet for de i konsesjonen pålagte forpliktelser, derunder mulk-

ter, som måtte pålegges i henhold til denne. Heftelser av mindre betydning kan av vedkommende departement tillates å forbli stående.

29.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Reglement

for manøvrering av reguleringsdammen for Randsfjord.

§ 1.

Når vannstanden i april—mai begynner å stige skal dammen være åpen inntil vårflommen er avløpet og vannstanden er gått ned til 3,00 m på Randsfjord v. m. Når vannstanden er sunket til denne høyde stenges dammen etter hvert, i det der dog må iakttas, at vannstanden i Randsfjord ikke stiger over den regulerte høyde 3,00 m på vannmerket uten at dammen er åpen.

I år, med så lite tilløp i vårperioden, at det må antas at magasinet ikke blir fylt, skal der for Foreningen være adgang til å stenge dammen, således at vannstanden kan bringes opp i regulert høyde.

§ 2.

Det avgis til den alminnelige fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte regler.

§ 3.

Tapning utover sommeren foregår så jevnt som mulig og under iakttagelse av, at den tillatte reguleringshøyde ikke overskrides. Når hele dammen er satt, kan tapningen foregå såvel gjennom Randsfjord Træmasse og Papirfabriks turbiner og grunnluker som over dammen eller gjennom de i denne anbrakte uttapningsluker.

§ 4.

Høstvannstanden må ikke overstige den tillatte reguleringshøyde 3,00 på Randsfjord v.m. uten at den hele reguleringsdam er åpen. Når høstflommen har kulminert stenges atter dam-

men, og uttapningen skjer så jevnt som mulig utover vinteren med sikte på å få sjøen nedtappet til 0,00 på Randsfjord vannmerke den 22. april — ikke tidligere. Hvis lågvassperioden varer ut over dette tidspunkt kan sjøen senkes ytterligere 20 cm til ÷ 20 m på vannmerket.

§ 5.

På søn- og helligdager vil den regulerte vassføring kunne reduseres, hvis man ikke der ved påfører de nedenfor i vassdraget interesserte — derunder vassfallseierne — nevneverdig skade eller ulempe.

§ 6.

Under kortvarige stansninger av Randsfjord Træmasse og Papirfabriks turbiner plikter fabriken selv å slippe tilstrekkelig vann ved hjelp av sine grunnluker eller uttapningslukene i dammen, hvorom damvokteren underrettes, så snart dertil er anledning.

Foran større og langvarige stansninger varsles damvokteren, som umiddelbart etter disse slipper tilstrekkelig vann gjennom dammens uttapningsluker.

§ 7.

Under ingeniørvåpnets rekruttskole og våpnets brubyggende avdelingers bataljonsamling eller andre for ingeniørvåpnets bevilgede øvelser skal vassføringen i Randselva som minimum være så stor, at vannet under de nåværende profiler i elva nedenfor Hvalsmo bru når opp til 1,44 m på Hval vannmerke alle hverdager fra kl. 6 til kl. 19, under bataljonsamlingen eller andre bevilgede øvelser dog

også enkelte tider hele døgnet rundt. Omskrevne vannstand 1,44 m på Hval vannmerke blir senere å henføre til et merke på eller nær ved reguleringsdammen i overvær av representanter for ingeniørvåpnet og de i reguleringen interesserte bruk, og om begjæring derom fremkommer i overvær av representant fra Vassdragsvesenet. Hval vannmerke bibeholdes og vedlikeholdes bl. a. til kontroll. Skulle de nåværende profiler ved og nedenfor Hvalsmoen bru senere forandrer seg, rettes om fornødent høyden på Hval vannmerke i forhold til vannmerket ved reguleringsdammen.

I vannfattige år kan brukene etter 1. august innskrenke den ovenfor nevnte minimumsvassføring under iakttagelse av de foregående bestemmelser, dog således, at ingeniøravdelingene kan forlange den ovenfor nevnte minimale vassføring 30 timer om uken ordinært fordelt på ukens 5 første hverdage med 6 sammenhengende timer pr. dag, nemlig fra kl. 7 til kl. 13. Om ønskes kan også uketimen slås sammen for 2 eller flere uker i øvelsestiden.

På henvendelse fra de bruksinteresserte avgjør vassdragsdirektøren, etterat ingeniørregimentet er hørt, om året pr. 1. august er å anse som vannfattig for det heromhandlede distrikts vedkommende. Til enkelte tider, når de viktigste bruslagningsøvelser skal finne sted, kan etter nærmere konferanse mellom ingeniørregimentet og en representant for de i reguleringen interesserte bruk, vannmengden økes noe mot at tilsvarende reduksjon i den betingede vassføring finner sted i løpet av 6 dager etter nevnte bruslagningsøvelsers slutning. Opplysning om størrelsen av de vannmengder, som er sluppet for meget og som skal innspares skal gis ingeniørregimentet av damvokteren ved direkte henvendelse fra regimentet. De interesserte bruk har i den tid bruslagningsøvelser i Randselva etter meddelelse fra ingeniørregimentet ikke finner sted — som følge av utmarsj eller andre grunner — adgang til å bestemme vassføringa under iakttagelse av de øvrige foreliggende bestemmelser, og såle-

des at der ikke av den grunn må skje noen avkortning i den foran fastsatte tid av 30 timer for den minimale vassføring i vannfattige år, med mindre denne bestemmelse av ingeniørregimentets vedkommende tillates fraveket. Hvis der må påslippes større vannmengder, skal plasskommandanten på Hvalsmoen snarest mulig underrettes derom direkte fra damvokteren.

§ 8.

Damvokteren, der ansettes av Industridepartementet, har for øvrig å foreta observasjoner over Randsfjords vannstand og Randselvas vassføring, nedbør og temperatur, hvilke daglig innføres i en dertil innrettet journal. I denne blir også å innføre, hvordan dammen manøvreres. Hver 1. og 15. i måneden tilstiller han Vassdragsvesenet og formannen for den gruppe innen Drammenselvans Brukseierforening, der omfatter Randsfjords og Randselvas regulering, en bekreftet utskrift av journalen.

Denne skal derhos være tilgjengelig for ingeniørvåpnet, for de i reguleringen interesserte bruks og for fløtningens overordnede funksjonærer. Ennvidere har damvokteren å påse, at der ikke finnes lekkasje i grunndammen eller finner utgravning sted. Inntreffer sådant har man uoppholdelig å underrette ovennevnte gruppes formann eller andre foresatte herom samt på egen hånd etter beste evne å søke å utbedre skaden og forebygge videre sådan. Tilfeller av den art blir å anmerke i journalen. Endelig har man uoppholdelig å anmelde overtredelse av gjeldende reglement til vassdragsdirektøren.

Ved falsk protokolltilførsel eller ved grovt brudd på reglement kan damvokteren avskjediges av Industridepartementet.

Damvokteren må ikke være fraværende uten etter permisjon. Sådan meddeles for inntil 14 dage av gruppens formann. Permisjon for lengere tidsrom meddeles av vassdragsdirektøren, eller den han hertil bemyndiger.